

BŁYŚNAŁ PORANEK

piesń poranna

1. Błys - nał po - ra - nek, znik - nę - ły cie - nie, wzrok mój z po - ko - rą
to - czę po nie - bie. Bo - że, naj-pierw - sze mo - je westch-nie - nie
i mo - ją du - szę wzno - szę do Cie - bie, i mo - ją du - szę —
wzno - szę do Cie - bie. Czu - ję Twą wiel - kość: wiecz - ność jej stra - żą,
u nóg Twych cza - su stru - mień prze - cie - ka, u nóg Twych lo - sy
świa - ta się wa - żą i drżą-cy pio - run Twojej wo - li cze - ka.

2. Przed Twoim, Panie, świętym Obliczem
drżące się korzą wszystkie narody,
wszystko przed Tobą prochem lub niczym;
Tobie wiatr huczy i szumią wody,
Tobie wiatr huczy i szumią wody.
Przyroda, w szatę wiosny przybrana,
dla Ciebie z kwiatów wije podnóże;
Nna cześć Twą słońce wschodzi co rana
i za Twą wolą chowa się w chmurze.

3. A człowiek, chociaż stworzenie Twoje,
jednak za dziecię przez Cię przyjęte,
śmie Ci odkrywać uczucia swoje,
pragnie uwielbiać Twe imię święte,
pragnie uwielbiać Twe imię święte.
O przyjmij, Panie, modlitwę naszą,
wtedy nam w życiu nic się nie stanie,
kiedy Ty z nami, gromy nie straszą;
Ach! zostań z nami, ach! zostań, Panie!

